

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Curtea de Apel Oradea (Romunija) 18. septembra 2012 –
SC Fatorie SRL proti Direcția Generală a Finanțelor Publice
Bihor**

(Zadeva C-424/12)

(2012/C 379/25)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Curtea de Apel Oradea

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: SC Fatorie SRL

Tožena stranka: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali določbe Direktive 2006/112/ES ⁽¹⁾ dopuščajo uporabo takšne sankcije, da davčni zavezanec izgubi pravico do odbitka DDV, če:

(i) je davčni zavezanec zaradi uveljavljanja pravice do odbitka predložil račun, ki ga je tretja oseba izdala nepravilno, ker ni uporabila ukrepov za poenostavitev;

(ii) je davčni zavezanec plačal DDV, ki je bil naveden na računu?

2. Ali načelo pravne varnosti [iz prava Unije] nasprotuje upravni praksi romunskih davčnih organov, ki so:

(i) najprej z dokončno upravno odločbo priznali pravico do odbitka DDV;

(ii) to odločbo nato razveljavili in odločili, da mora davčni zavezanec v državni proračun plačati DDV, za katerega je bila priznana pravica do odbitka, in pripadajoče zamudne obresti?

3. Če:

(i) je davčni zavezanec plačal DDV, ki ga je tretja oseba nepravilno navedla na računu;

(ii) davčni organi niso sprejeli nobenega aktivnega ukrepa, da bi tretji osebi naložili, naj popravi nepravilno izdani račun;

(iii) zdaj zaradi stečaja tretje osebe računa ni več mogoče popraviti, ali načelo davčne nevtralnosti DDV dopušča, da se davčnemu zavezancu odvzame pravica do odbitka DDV?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1).

**Tožba, vložena 20. septembra 2012 – Evropska komisija
proti Kraljevini Španiji**

(Zadeva C-428/12)

(2012/C 379/26)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: I. Galindo Martin in G. Wilms, agenta)

Tožena stranka: Kraljevina Španija

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Kraljevina Španija s tem, da je v odloku FOM/734/2007 z dne 20. marca o izvajanju uredbe za izvajanje zakona o urejanju kopenskega prevoza na področju prevoznih dovoljenj za cestne prevoze blaga določila obveznost, da za pridobitev „dovoljenja za dodatni zasebni prevoz blaga“ od prve registracije prvega vozila voznega parka podjetja ni preteklo več kot pet mesecev, in da te obveznosti ni utemeljila, ni izpolnila obveznosti iz členov 34 in 36 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

— Kraljevini Španiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Obveznost, da za pridobitev „dovoljenja za dodatni zasebni prevoz blaga“ od prve registracije prvega vozila voznega parka podjetja ni preteklo več kot pet mesecev, pomeni ukrep z enakim učinkom kot količinska omejitev pri uvozu, ki je v nasprotju s členom 34 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Ta omejitev ni utemeljena niti z razlogi splošnega interesa, naštetimi v členu 36 PDEU, niti zaradi nujne zahteve.

Kar zadeva obstoj omejitve prostega pretoka blaga, je z zadevnim predpisom uvoz vozil, ki so bila že registrirana v drugih državah članicah, v praksi veliko bolj omejen kot pridobitev vozil, registriranih v Španiji. Poleg tega ker vozila, registrirana v drugih državah članicah, že izpolnjujejo evropske in/ali nacionalne tehnične zahteve za vožnjo v državi članici izvora, je s predpisom kršeno načelo vzajemnega priznavanja, saj bi se moralo z vozilom, s katerim je mogoče voziti v drugi državi članici, voziti tudi v Španiji. Ukrep poleg tega pomeni omejitev uporabe, podobno tistim, ki jih je Sodišče Evropske unije preučilo v sodbah z dne 10. februarja 2009 v zadevi Komisija proti Italiji (C-110/05, ZOdl., str. I-519) in z dne 4. junija 2009 v zadevi Mickelsson in Roos (C-142/05, ZOdl., str. I-4273).

Kar zadeva utemeljitvi, ki ju navaja Kraljevina Španija, in sicer cestno varnost in varstvo okolja, Komisija meni, da sporni predpis ni sorazmeren z želenimi cilji in ne prispeva usklajeno in sistematično k njihovi uresničitvi.

Dejstvo, da je bilo vozilo prvič registrirano pred več kot pet meseci, ne pomeni niti, da tehnično ni primerno za opravljanje gospodarskih dejavnosti, niti da njegova uporaba vpliva na okolje. Nasprotno, s tehničnim pregledom bi bilo mogoče vsaj v nekem obsegu ugotoviti tehnično stanje vozila in bi pomenil manj omejevalen ukrep. Enako bi moral preizkus tehničnih značilnosti vozila, morda skupaj z ustreznim tehničnim pregledom tega vozila, omogočiti oceno ravni onesnaževanja, povzročenega s tem vozilom.

Poleg tega ni mogoče povsem razumeti, zakaj Kraljevina Španija določa mejo starosti pet mesecev za prvo vozilo, dopušča pa, da se druga vozila v vozni park vključijo brez najmanjše omejitve, razen če povprečna starost voznega parka ni več kot šest let.

Pritožba, ki jo je Veolia Acqua Compagnia Generale delle Acque srl, v likvidaciji, 28. septembra 2012 vložila zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 12. julija 2012 v zadevi Veolia Acqua Compagnia Generale delle Acque srl, v likvidaciji, proti Evropski komisiji, T-264/00

(Zadeva C-436/12 P)

(2012/C 379/27)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnica: Veolia Acqua Compagnia Generale delle Acque srl, v likvidaciji (zastopniki: A. Vianello, A. Bortoluzzi in A. Vegliani, odvetniki)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija in Italijanska republika

Predloga

— Sklep z dne 12. julija 2012 v zadevi Compagnia Generale delle Acque SpA in Italijanska republika proti Evropski komisiji, T-264/00, s katerim je Splošno sodišče zavrnilo tožbo, ki jo je vložila družba VEOLIA, za razglasitev ničnosti odločbe Komisije 2000/394/ES z dne 25. novembra 1999 o ukrepih pomoči v korist družb na območju Benetk in Chioggie, določenih z zakonom št. 30/1997 in št. 206/1995, naj se razveljavi;

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Napačna uporaba prava pri uporabi načel, ki jih je Sodišče razvilo v sodbi Comitato Venezia vuole vivere glede razdelitve dokaznega bremena v zvezi s pogoji iz člena 87(1) ES; nezadostna, napačna in protislovna obrazložitev.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberlandesgericht München (Nemčija) 2. oktobra 2012 – Irmengard Weber proti Mechthilde Weber

(Zadeva C-438/12)

(2012/C 379/28)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Oberlandesgericht München

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Irmengard Weber

Tožena stranka: Mechthilde Weber

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se področje uporabe člena 27 Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 (¹) [Bruselj I] nanaša tudi na primere, v katerih sta stranki v enem sporu toženi, ker obe toži tretja oseba z eno tožbo, v drugem sporu pa sta tožeča in tožena stranka? Ali gre v takšnem primeru za spor „med istima strankama“, ali pa je treba različne zahtevke, ki jih tožeča stranka uveljavlja zoper obe toženi stranki v enem sporu, preučiti posebej, zaradi česar se šteje, da ne gre za spor „med istima strankama“?